Příběh malého chlapce 2 - Lunetic

```
Hmi                          Emi
Na ulici stál, chlapec malý, nic neviděl a proto se mu děti
      F#7
smály možná ze zlosti a pouhé lidské hlouposti.
Jedno z dětí přišlo k němu blíž a zakřičelo na něj, jdi už pryč ty k
nám nepatříš ooo, nepatříš.

  Emi                 F#7         Hmi
R:Kam má jít, chlapec který nevidí.
Chodí jen sem a tam a tiše vráží do lidí.
A přitom ptá se sám sebe proč si nemůže hrát a s ostatními dětmi na
hřišti stát, vidět stromy a slunce co svítí na domy.

2:Kolem něho lidé procházeli se skloněnou hlavou, aby neviděli, co se
děje, když se někdo někomu směje(někdo někomu směje)

R: Kam má jít...


A přitom ptá se sám sebe,
proč si nemůže hrát
a s ostatními dětmi na hřišti stát,
tak si klekl, spojil ruce a tiše řekl.

Recitativ:

Proč jste na mě takový,
já přece za to nemůžu,
ale i když nevidím,
to ještě neznamená,
že nemůžu být štastný.
Jsem rád na světě,
chci se smát,
chci dělat, co mě baví,
chci se radovat s maličkostí,
nechte mi místo.

A přitom ptá se sám sebe,
proč si nemůže hrát
a s ostatními dětmi na hřišti stát,
vidět stromy a slunce, co svítí na domy.

A přitom ptá se sám sebe,
proč si nemůže hrát
a s ostatními dětmi na hřišti stát,
vidět stromy a slunce, co svítí na domy.
```